

Република Србија
УПРАВНИ СУД
22 У. 1422/10 (2007.)
10.02.2010. године
Београд

Управни суд у Београду, у већу састављеном од судија: Зоје Поповић, председника већа, Стеве Ђурановића и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са саветником Татјаном Попара, записничарем, у управној ствари тужиоца А.А. ..., улица ... број ..., које заступа Ђурђе М.Нинковић, адвокат из Београда, улица Милована Миловановића број 1, против тужене Агенције за телекомуникације Републике Србије, из Београда, улица Вишњићева број 8, у предмету добијања дозвола за емитовање радио станице, по тужби због ћутања управе, у нејавној седници већа одржаној дана 10.02.2010. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Тужилац је у тужби због ћутања управе, коју је поднео Врховном суду Србије дана 04.10.2007. године, и која је заведена под У-8258/07, навео да се обратио Министарству за капиталне инвестиције Републике Србије захтевом од 04.03.2005. године за добијање дозвола за радио станице у мрежи ММДС на подручју града Београда (шест локација) у ближе наведеним фреквенцијским опсезима. Уз захтев је приложио идејни пројекат као и акт тог Министарства о усклађености радио станице са планом развоја радио веза. Наведено Министарство

је дописом од 30.03.2005. године обавестило тужиоца да је потребно да достави оригинални доказ о уплати републичке административне таксе за дозволу за радио станицу као и за дозволу за базну станицу, у ближе наведеним износима, коју је платио. О уплати је обавестио наведено Министарство 26.05.2005. године. Поновио је тражење (ургенција) истом Министарству 07.07.2005. године за издавање дозволе за радио станицу, јер о захтеву није одлучено. Даље је навео да је туженој Агенцији за телекомуникације дана 24.08.2006. године поднео захтев за наставак поступка у предмету добијања дозвола за радио станице у мрежи ММДС на подручју Београда, па како и о том захтеву није одлучено, предложио је да суд тужбу уважи и наложи туженом да у року од 30 дана донесе одговарајући управни акт.

Тужени је у одговору на тужбу навео да је тужилац захтев за добијање дозвола за радио станице поднео другом органу, а не туженом, који није имао сазнања о поднетом захтеву. Тужиоцу је у вези његовог захтева туженом од 24.08.2007. године достављен детаљан одговор уз сугестије за поступање. Позивајући се на одредбе Закона о телекомуникацијама и Правилника о јавним телекомуникационим услугама за које се издаје одобрење, тужени је предложио да се тужба одбаци као преурањена, односно одбије као неоснована.

Управни суд, који суди у управним споровима на основу члана 29. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр.116/2008 и 104/09) и који је са 01.01.2010. године преузео нерешене предмете Врховног суда Србије, на основу члана 90. став 1. истог закона, оценом навода тужбе и одговора на тужбу, је нашао да тужбу треба одбацити.

Чланом 24. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр.46/96), који се на основу члана 77. Закона о управним споровима ("Сл.гласник РС", бр. 111/09) примењује у поступцима по тужбама поднетим до дана ступања на снагу тог закона прописано је да ако другостепени орган није у року од 60 дана или у законом одређеном краћем року донео решење по жалби странке против првостепеног решења, а не донесе га ни у даљем року од 7 дана по поновљеном тражењу, странка може покренути управни спор као да је жалба одбијена. Ставом 2. је предвиђено да на начин из става 1. овог члана може поступити странка и кад по њеном захтеву није донео решење првостепени орган против чијег акта није дозвољена жалба, а ставом 3. да ако првостепени орган против чијег акта је дозвољена жалба није у року од 60 дана или у законом одређеном краћем року донео решење по захтеву, странка има право да поднесе захтев другостепеном органу. Против решења другостепеног органа странка може покренути управни спор, а може га под условима из става 1. овог члана покренути и ако овај орган не донесе решење.

Из писмена приложених уз тужбу се види да је тужилац захтев за добијање дозвола за радио станице у мрежи ММДС на подручју Београда поднео дана 04.03.2005. године Министарству за капиталне инвестиције Републике Србије, позивајући се на одредбе члана 68. и 72. Закона о систему веза ("Службени лист

СФРЈ", бр.41/88...28/96), а поновио је тражење истом органу (ургенција) 07.07.2005. године.

Захтев за наставак поступка у предмету добијања дозвола за радио станице тужилац је поднео туженој Агенцији за телекомуникације Републике Србије 24.08.2006. године у коме је, између осталог, навео да је захтев за добијање дозволе за радио станице поднет Министарству за капиталне инвестиције Републике Србије 04.03.2005. године, да је извршио уплату тражених такси о чему је ово Министарство обавестио 26.05.2005. године, да о том захтеву није одлучено, и да је одредбама члана 114. Закона о телекомуникацијама предвиђено да се одредбе тог закона примењују даном истека три месеца од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије" акта о избору председника и чланова Управног одбора Агенције, те како су од 27.08.2005. године почеле да се примењују одредбе Закона о телекомуникацијама, од када је и заснована надлежност туженог за решавање по захтевима поднетим по раније важећим прописима, то су испуњени услови да тужени донесе тражено решење.

Према одредби члана 58. Закона о телекомуникацијама ("Службени гласник РС", бр.44/03) који је важио у време подношења захтева за добијање дозволе за радио станицу прописано је да Агенција у области радио комуникација издаје дозволу за радио станицу, а поступак издавања дозволе је ближе регулисан чланом 65. истог закона. С обзиром на цитиране одредбе наведеног закона, а имајући у виду стање у списима овог предмета, произилази да је тужилац захтев за добијање дозвола за радио станице од 04.03.2005. године као и поновљено тражење од 07.07.2005. године поднео органу који по Закону о телекомуникацијама није био надлежан да одлучује по истом. Уколико би се захтев тужиоца од 24.08.2006. године поднет туженом органу за наставак поступка у предмету добијање дозвола за радио станице сматрао захтевом за доношење управног акта у смислу члана 24. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр.46/96) јер је одлука Агенције, сходно члану 23. став 3. Закона о телекомуникацијама коначна, нису испуњени услови за покретање управног спора из члана 24. став 1. ЗУС-а, јер из навода тужбе и приложених писмена не произилази да је тужилац поновио тражење туженом органу.

Стога, по становишту овог суда поднета тужба због "ћутања управе" поднесена пре времена, па је одбачена применом члана 28. став 1. тачка 1. ЗУС-а ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96).

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ

Дана 10.02.2010. године, 22 У. 1422/10 (2007)

Записничар
Татјана Попара,с.р.

Председник већа-судија
Зоја Поповић,с.р.

Доставна наредба:

- 1. Пуномоћнику тужиоца**
- 2. Туженом орган**
- 3. Архиви**

Зоја Поповић/АМ